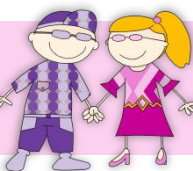

Školský bonbóník

školský rok: 2013/2014

školský časopis číslo 3

ZŠ s MŠ v KOTEŠOVEJ

Obsah:

1.	Keby sa dal vrátiť čas...	3
2.	Školský karneval	4
3.	Zápis detí do 1. ročníka	5
4.	Projekty z angličtiny	6
5.	Učíme sa o vode	8
6.	Plavecký výcvik	9
7.	Práce z informatiky	9
8.	Vymýšľame príbehy	10
9.	Marec – mesiac knihy	12
10.	Rozhovor s ...	12
11.	Píšeme listy	14
12.	Sponzori školského plesu	15

Obálka: predná strana - fotky z karnevalu
zadná strana - fotky z akcií:
Deň neprečítaných kníh, Zo žiakov učiteľia

Vydáva:

ZŠ s MŠ Kotešová

Adresa redakcie:

Kotešová 378, 013 61

Šéfredaktor:

Silvia Zagrapanová, žiačka 8. ročníka

Predseda redakčnej rady:

Vanessa Marčíšová, žiačka 8. ročníka

Členovia redakčnej rady:

Zuzana Kaplíková, Simona Remišová,
Andrea Gabajová, Tereška Potočárová,
žiačky 8. ročníka

Ročník:

XVI.

Vychádza:

pravidelne 4 – krát ročne

Číslo 3/2012-2013

vychádza 20. 4. 2014

Podiel pedagóga:

Mgr. A. Karchutňáková, technická pomoc

Keby sa dal vrátiť čas...

Keby som mala tú moc vrátiť čas, určite by som to urobila. Zažila som veľa situácií, kedy som si povedala – keby som to mohla vrátiť späť. Ale vždy som vedela, že to, bohužiaľ, nie je možné. Keby to bolo také jednoduché, ako napríklad otočiť prsteňom a všetko by zostalo ako predtým.

Mohlo by to byť aj veľmi prospešné. Keď sa stane nejaké nešťastie, katastrofa alebo hocičo iné, čomu by sa dalo predísť. Ale čo keby to nefungovalo tak, ako si predstavujeme? To, čo by chcel jeden človek vrátiť späť, druhému by nemuselo vyhovovať. Ľudia by sa začali hádať a podľa čoho by sme posudzovali, kedy je vhodné vrátiť čas a kedy nie? Preto je lepšie, keď sú naše životy v rukách osudu.

B. Ondříšková, 9. roč.

Myslím, že do takejto situácie sa dostal ne jeden človek. Každý z nás určite spravil niečo, čo ľutoval. Ako by to však vyzeralo, keby si ľudia mohli čas posúvať dopredu či dozadu! Život by tým strácal zmysel. Niektorí by si čas skracovali, predlžovali, posúvali, vyhýbali by sa prekážkam. Na svete by bol z toho pekný chaos.

Podľa mňa by sa čas nemal dať vracat'. Veľa ľudí si hovorí – keby tak mohli vrátiť čas! Život si máme užívať plnými dúškami, veď žijeme len raz. V danej situácii sa nám naše rozhodnutie zdá najlepšie, tak prečo to neskôr ľutujeme?

To, že sa čas nedá vrátiť späť, je na niečo dobré. Ľudia sa tak učia na vlastných chybách. Zistujú, čo je pre nich dobré a čo zlé. Nakoniec sme len ľudia, chybami sa učíme.

M. Dipčárová, 9. roč.

Verím tomu, že toto napadlo každého z nás. Predstava toho je veľmi príjemná, ale nemožná.

Stalo sa mi už veľa nepríjemných vecí, ktoré ma mrzia. Ale neviem, či by som ich chcela vrátiť späť. Myslím si, že každá moja chyba ma niečo naučila. Keby že chcem každú z nich vrátiť späť, tak by som robila tie isté chyby dookola. Podľa mňa by to bolo ešte horšie, ako to bolo v tej chvíli.

Kedysi som niekde čítala, že: „Čas sa nedá vrátiť späť, no môžeme sa pokúsiť napraviť chyby, ktoré sme spravili.“ Človek, ktorý to písal, má podľa mňa pravdu. Nemôžeme to vrátiť, jediné čo môžeme, je napraviť to a poučiť sa z toho...

A. Micháľková, 9. roč.

Ak nad tým tak uvažujem, tých situácií bolo dost'. Ale ako sa hovorí, človek sa učí na vlastných chybách. Keď sa do tej situácie dostanem, väčšinou som z toho dost' smutná. Prečo niekedy robíme to, čo neskôr ľutujeme a chceme vrátiť čas späť, aby sme situáciu vyriešili ináč?

Aj minule som mala trošku horšiu náladu a keď sa mama chcela so mnou rozprávať, iba som jej odvrkovala a nechcela som sa s ňou baviť. Bolo mi to potom neskôr ľúto a došlo mi, ako sa musela cítiť. Veď možno stačilo pár viet, ktoré sme si mohli povedať a všetko by bolo fajn.

Myslím, že je dôležité, aby som sa vedela ovládať a aby som si spomenula na príslovie, že sa mám správať k druhým tak ako chcem, aby sa druhí správali ku mne.

V. Kuchárová, 9. roč.

Školský karneval

Fašiangové obdobie je charakteristické množstvom plesov a karnevalov. Aj v našej škole sa stal karneval tradíciou. V tomto roku sa konal v piatok 31. januára. Tento deň bol osobitý aj tým, že bol posledný v I. polroku a žiaci doobeda dostali polročné vysvedčenia.

Sprevod masiek sa začal o 13:30 hodine. Hlavná školská chodba sa zmenila na plesovú sálu, ktorú vyzdobili žiaci 2. stupňa. Do tanca hral DJ Maťo Škubák a o moderovanie sa postarali Dominika Kostanová a Ivona Kuzmová.

Bez masiek by však nebol karneval karnevalom. Naši žiaci sa zmenili na celebrity, zvieratá, filmových hrdinov, rozprávkové bytosti, bojovníkov, roboty, ale aj rôzne postavy z bežného života (remeselník, babky) ... dokonca nás navštívil aj starší muž na vozíčku.

Kvalitu, originalitu i samotný nápad hodnotila porota v zložená z členov pedagogického zboru. Keď sa odobrala porota na hodnotiť, žiačky 9. ročníka organizovali zábavné súťaže. Sprevodné slovo pri vyhodnotení masiek patrilo p. učiteľke Hollánovej. Mnoho masiek bolo ocenených drobnými cenami. Po vyhodnotení masiek pokračovala diskotéka.

Zápis detí do 1. ročníka

V tomto školskom roku sa zápis do 1. ročníka konal v dňoch 5. a 6. 2. 2014.

Pri vstupe do školy ich vítala vôňa šišíek. Prvý deň pri zápise vypomáhali karnevalové masky (žiačky 8. ročníka), ktoré ich sprevádzali pri plnení úloh. Budúci prváčikovia:

- pomenovávali zvieratká, vysvetlili ich úžitok,
- určovali geometrické tvary, porovnávali ich,
- usporadúvali obrázky, určovali ich počet,
- označovali farby,
- vyplňovali pracovný list.

Všetci sa snažili a väčšinu úloh hravo zvládli. Niektorí zarecitovali aj básničku.

Za odvahu a statočnosť dostali malý darček a na pamiatku tohto významného dňa pamätný list.

Everyday activities

My day

In the morning, I get up at six o'clock and open the windows. I wash my face and brush my teeth. I have breakfast – cereal and milk. I comb my hair at half past six. I take my school bag and my snack. I go to school by car at seven o'clock. At school I write and listen.

After school, I go out with our dog Linda and play with my friends. Then I do my homework and read for my brother. In the evening, I have dinner - bread and greaps and juice. At night, I read a book and go to bed at nine o'clock.

V. Keblůšková, class 4

My name's Samo. This is My day:

In the morning, I get up at six o'clock and brush my teeth and wash my face. I get dressed. I have breakfast – sandwich, salami and butter.

I walk to school at seven o'clock. I go home from school at one o'clock. After school, I help my mum and play with my friends and have dinner. In the evening, I play games on Playstation and watch TV. And then I go to sleep at nine o'clock.

S. Šamaj, class 4

My mum's day

My mum works in Žilina. She starts work at six o'clock, so I don't see her in the morning. She goes home at four o'clock and she cooks dinner. I see my mum in the afternoon and evening.

Š. Jandačka, class 4

Daily routines

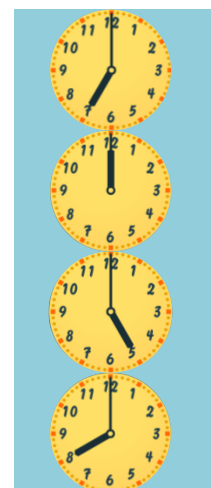
In the morning, I get up at seven o'clock. I get dressed. I have breakfast - cheese sandwich and milk.

I go to school at eight o'clock. In the afternoon, I go home. I have my lunch at twelve o'clock.

In the evening, I do my homework at four o'clock. I ride a bike at five o'clock.

At night, I have my dinner at seven o'clock. I brush my teeth and go to bed at eight o'clock.

A. Podhorský, class 4

A scene on your rout to school

I can see a shop opening. There are some people buying things. I can hear a woman going to answer the phone. There are two women running on the bridge. There's a boy walking to school. I can smell a gentle wind blowing. I can see a girl calling her mum. I can hear grandmother saying something. There's a cat going on the street. There are two men sitting in a car and saying something on the phone. I can hear a dog barking.

I. Kuzmová, class 9

A busy train station

1. I can hear woman calling.
2. There's a boy talking to his mum.
3. I can see a girl playing games on mobile.
4. There's a man standing next to the door.
5. I can smell a boy eating hamburger.
6. I can smell a woman smoking.
7. There're some people talking.
8. I can see a girl watching train timetable.
9. I can hear a train coming.
10. There's a man wearing checked shirt.

B. Ondříšková, class 9

ANIMALS

CHAMELEONS:

They live in Africa, Madagascar and Sri Lanka.

Chameleons are best known for their ability to change colors easily. Scientists now believe that colors change in response to differences in temperature, light, and the chameleon's mood.

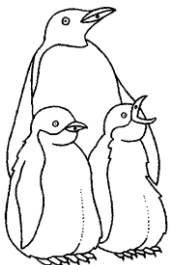
Chameleons have long, slim legs and have 5 toes on each foot. These animals have big eyes. The chameleon can move one eye in one direction while moving the other eye in a different direction.

Chameleons live in a variety of montane and tropical rainforests, savannahs, and semi-deserts. Most live in trees and bushes. The chameleon primarily eats small and large insects. Normally they live 5-9 years.

M. Dipčárová, class 9

PENGUINS:

They live in the Southern Hemisphere, especially in Antarctica.

Have black backs and wings with white fronts. The dark plumage on their backs camouflages them from above. Penguins have an average sense of hearing for birds; this is used by parents and chicks to locate one another in crowded colonies. Their eyes are adapted for underwater vision, and are their primary means of locating prey and avoiding predators; in air it has been suggested that they are nearsighted. Penguins have a thick layer of insulating feathers that keeps them warm in water.

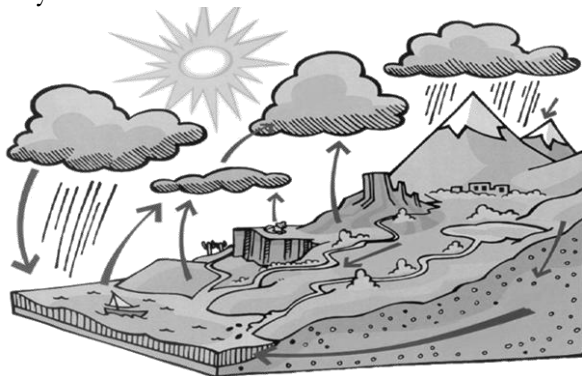
All types of penguins are meat eaters. The primary sources of food for penguins include krill, small fish, squid, and crustaceans. Many species of penguins prefer to hunt near the shoreline. They will dive deeply though to find their food sources if they need to.

A. Michálková, class 9

Učíme sa o vode

Modrá planéta Zem

Voda je najdôležitejšia pre život na našej planéte. Bez nej by neboli žiadne živočíchy, nerástla by tráva, ani stromy. I naše telo potrebuje mnoho vody. Obsahuje jej až dve tretiny.

Najviac vody je v mori, ale je slaná – tú nepijeme. Voda na pitie je sladkovodná. Nachádza sa na pevnine, v riekach i pod zemou. Najväčšie zásoby vody sú v ľadovcoch na severnom a južnom póle.

Vody je stále menej, treba ňou šetriť a neplytvať. Dobrej vode sa tiež hovorí „živá voda“, lebo obsahuje mnoho výživných prvkov a minerálov.

M. Rybárik, 2. roč.

Skupenstvá vody

Niektoré látky existujú iba vo svojom prvotnom skupenstve (kameň, drevo...). Iné látky môžu za určitých podmienok meniť skupenstvo. Typickým zastupiteľom takýchto látok je voda. Skupenstvá vody určujú stav látky v danom prostredí. Závisia od teploty a tlaku. Pri normálnej teplote je voda kvapalná. Ak však teplota klesne pod 0°C, voda zamrzne. Naopak, ak teplotu zvýšime nad 100%, voda sa začne vyparovať.

Poznáme tri základné skupenstvá vody:

- Pevné** - vyznačuje sa tým, že si udržuje svoj tvar.
- v pevnom skupenstve sa nachádza ľad, sneh alebo krúpy.
- Kvapalné** - je nestlačiteľné, nedokáže si samostatne udržať svoj tvar, rozlieva sa.
- Plynné** - je stlačiteľné a podobne ako kvapalina si nedokáže udržať tvar, uniká, a preto ich nazývame plyny. Nachádza sa tu hmla, para.

F. Grofčík, 2. roč.

Kolobeh vody

1. Slnko ohrieva vodu na Zemi. Tá sa odparuje. Para stúpa dohora. Vo veľkej výške sa ochladzuje.
2. Tvorí sa vodné kvapky. Vznikajú oblaky.
3. Vodné kvapky sa zväčšujú a oťažievajú. Padajú dole ako dážď.
4. Voda vsiakne do zeme a potom odteká vo vodných tokoch. Kolobeh vody začína nanovo.

Rosa

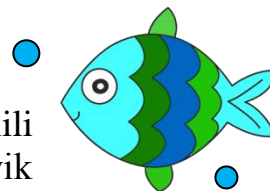
Vzniká podobne ako hmla: teplý vzduch klesá nad ránom na studený zemský povrch a tiež sa ochladzuje. Vlhkosť vzduchu sa na povrchu zoskupí do kvapôčok vody – rosy.

Mráz

Pri chladnom počasí môže vodná para na listoch alebo tráve zmrznúť. Zmrznutá rosa sa nazýva inovat'.

J. Hrtánek, 2. roč.

Plavecký výcvik

V týždni od 10. – 14. marca žiaci 3. a 4. ročníka vymenili školské lavice za vodné prostredie. Absolvovali plavecký výcvik v Považskej Bystrici.

Počas týchto dní sa mnohí naučili plávať, poniektorí sa zdokonalili v plaveckých činnostiach, oboznámili sa s viacerými plaveckými štýlmi a technikami pod odborným vedením plavčikov. Na záver sa uskutočnili plavecké preteky a každý žiak ukázal, čo sa naučil. Deti obdržali „mokrú vysvedčenia“.

Vyhodnotenie súťaží:

CHLAPCI

Plávanie na výdrž:

- 1) S. Šamaj, 4. r. – 240 m
- 2) A. Litvík, 4. r. – 165 m
- 3) E. Janec, 4. r. – 135 m

Plávanie na rýchlosť:

- 1) A. Litvík, 4. r.
- 2) A. Lazar, 4. r.
- 3) M. Minarčík, 4. r.

Výdrž pod vodou:

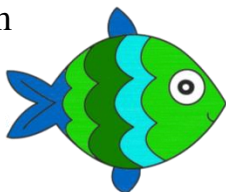
- 1) M. Minarčík, 4. r.

DIEVČATÁ

- 1) T. Papšová, 3. r. – 90 m
- 2) M. Medvedíková, 4. r. – 75 m
- 3) K. Ostrochovská, 3. r. – 70 m

- 1) I. Kuzmová, 4. r.
- 2) T. Papšová, 3. r.
- 3) K. Ostrochovská, 3. r.

- 1) D. Kostánová, 3. roč.

Práce z informatiky

E. Hvorečná, T. Kožienka, 6. roč.

Výlet do mesta s trochou trapasu!

Volám sa Lusy. Je ráno a vôbec sa mi nechcelo vstávať. Pozerám sa na seba a lepšie ako hrôza, sa to nazvať nedá. Som strapatá, mám opuchnuté oči a moje plné pery sú popraskané. No čo už, niečo s tým spraviť musím. Nanášam si na mihalnice riasenku, štípem sa do líc, aby som chytila trochu zdravej farby a na pery si dávam balzam. Dnes totiž vyrážame s babami do mesta na nákupy a spoločný obed. Veľmi sa teším. Obliekam si svoje obľúbené čierne kraťasy, biele tielko s tmavomodrou košeľou a conversky. Keď už som konečne hotová, idem na autobus. Baby sú už na zastávke a ja ako inak idem posledná. Kričia na mňa: „Konečne si tu! Už sme si mysleli, že neprídeš!“ Zaškerím sa na ne a zdravím sa s nimi: „Čaute, baby!“ Laura má oblečené rifľové kraťasy a potrané tričko s retiazkou a botaskami, ako to rada nosí. Má červené vlasy stiahnuté do drdolu a okuliare ako my ostatné. Ronnie dnes zvolila minisukňu s tričkom a čiernou vestičkou. K tomu si dala sandále. Má blond, mierne kučeravé vlasy voľne rozpustené po pleciah. No a Mia na seba tiež navliekla čierne kraťasy s tielkom a mikinou okolo pásu. Má vlasy farby špinavý blond s melírom. A obuté sandále.

Po ceste autobusom, ktorá bola hlučná, sme sa konečne dostali do mesta. A vtedy to začalo! Chodili sme po obchodákoch, a keď sme boli v Mirage, vychádzali sme veľkými točivými dverami a Ronnie si nevšimla, že je tam ešte sklo a vybrala sa von. Pred všetkými narazila nosom do skla dverí a všetci sme sa smiali. Očervenela, dala si na to niečo studené a šli sme na obed.

To začala ďalšia hrôza. Dali sme si hranolky s tatárskou omáčkou. A ako inak, keď som ju otvárala celá vyprskla na mňa. Takže som si na WC musela drhnúť tričko. Našťastie to zišlo. Po týchto dvoch trapasoch prišiel ešte jeden posledný. Ja a Ronnie sme vychádzali z WC, keď sme to zbadali! Laura s Miou si to namierili na chalanské WC miesto tých babských. Nestihli sme ich zastaviť, lebo už tam vošli. Keď vychádzali, tak už sme sa všetky rehotali.

A to bolo zavriešenie nášho geniálneho dňa v meste!

I. Kuzmová, 9. roč.

Dvere

Zažmurkala som a pomaly precitla do tmavej miestnosti. Kde to som? Strhla som sa na posteli, ale v okamihu som to oľutovala, pretože celé telo som mala ubolené.

„Marcus...“ šepala som mimovoľne.

Obzrela som sa okolo. Boli sme v tmavej miestnosti s holými tmavými stenami. Na moje prekvapenie tu nebolo tak chladno, ako miestnosť pôsobila. Moje oči si už zvykli na tmu, tak som vstala z postele so štyrmi krásnymi drevenými stĺpmi a pomyslela si, že keby ma tu niekto nevážnil, tú posteľ by som doma uvítala. Vykročila som križom cez stred izby a keď som ho zbadala, zo srdca mi padol kameň. Ležal tam, na druhej strane miestnosti. Rozbehla som sa k jeho posteli. „Marcus,“ zašepkala som nalievavo. Zdá sa, že tvrdo spí. Trochu som ním potriasla. „Hej, vstávaj. Rýchlo!“ teraz som už hovorila nahlas, aj keď hlas som mala chrapľavý z toho kriku... Vlastne si včerajšok veľmi nepamätám.

Marcusov náhly pohyb ma vytrhol z myšlienok. Sadol si na posteli a ja som sa neovládla a hodila som sa mu okolo krku, no ešte v tej sekunde som ho okamžite pustila, lebo mi došlo, aké to je v tejto situácii trápne. „Kde sme?“ odhrnul si prameň čiernych vlasov z čela. „Čo sa vlastne stalo? Všetko ma bolí.“ Pozrel sa na mňa. Zelené oči sa pozerali priamo do hnedých. Jeho pohľad bol tak prenikavý, že som musela sklopiť zrak.

„Vôbec netuším, kde sa nachádzame. Na včerajšok si spomínam len matne,“ postavila som sa z jeho postele. Opatrne. „Museli nám niečo dať. Keď zistím, kto nás tu drží – ver

mi, Marcus, ja ho zabijem!“ „Mia, no tak,“ prerušil ma jemne. „Pozri, stále sa odtiaľto môžeme dostať. Pohľad nám obom padol na masívne hnedé dvere oproti nám. „Myslíš, že to je bezpečné?“ hrýzla som si peru. Marcus sa na mňa odhodlane pozrel. „Buď toto alebo...“ Nestihol dopovedať, pretože tie obrovské dvere sa pohli. Sánka mi v tom momente padla. Elliot?!

D. Kostánová, 9. roč.

Nečakané prekvapenie

Bolo to cez letné prázdniny. S kamarátkou sme sa deň predtým dohodli, že sa pôjdeme prejsť von. Povedala mi, že sa ma chce niečo dôležité opýtať. Viac mi do telefónu nechcela prezradiť a to vo mne vzbudzovalo zvedavosť. Čím dlhšie som nad tým rozmýšľala, tým viac som sa nemohla dočkať nášho stretnutia.

Konečne bola jedna hodina poobede a ja som vyrazila. Čo by to len mohlo byť, víťalo mi stále v hlave. V polovici cesty ma kamarátka vytrhla z mojich myšlienok. „Kde toľko trčíš? Už som si myslela, že neprídeš!“ Sadli sme si do altánku v blízkosti lesa. Stromy vytvárali príjemný chládok a dokázali nás dobre ukryť pred pálivým slnkom. „Tak už ma viac nenapínaj?“ vybehla som na ňu nedočkavo. „Zajtra pôjdeme s rodičmi na kúpalisko do Rajca. Išla by si s nami? Sama by som sa tam pri nich určite unudila k smrti.“ Tak toto bolo to tajomstvo! Myslela som si, že to bude niečo vážnejšie... Že si napríklad našla frajera a je to niekto, kto sa mi páči, alebo sa musí odsťahovať a už viac nebudeme kamošky, budeme si maximálne písať na facebooku... „No, čo to hovoríš?“ prerušila moje myšlienkové pochody. „Jasné, že pôjdem! Nechcem byť predsa zodpovedná za to, že umrieš od nudy.“

Na druhý deň doobeda sa pre mňa zastavili autom. Rýchlo som si nahádzala do tašky pár vecí. V behu cez dvor som sa ešte stihla rozlúčiť s babkou a vyrazili sme. Cestu lemovali malebné domčeky. Jeden pred druhým sa pretŕčali, akoby chceli vybehnúť na cestu a kričať: „Všimni si mňa, ja som tu najkrajší!“ Ani sme sa nenazdali a boli sme na mieste. Našťastie sme nemuseli vystáť niekoľkometrový rad ľudí čakajúcich na lístky. Cez týždeň tu nebýva až taký nátrek. Prostredie bolo veľmi pekné. Najviac ma oslovil veľký tobogan. Svojou veľkosťou zatienil všetky atrakcie naokolo. Dával každému návštevníkovi najavo, kto je tu pán. Viedlo k nemu hádam aj sto schodov. Museli sme ich všetky prejsť nespočetne veľa krát. Poriadne sme sa pritom zapotili, ale odmena stála za to. Bol odtiaľ krásny výhľad na široké okolie. A keď ste sa z neho spustili, mali ste pocit, že vyletíte z dráhy. Takto sme strávili celé dopoludnie a vôbec nám neprekážalo, že nám slnko po celý čas neúnavne praží na hlavy. Tieň by ste tu hľadali len veľmi ťažko. Bolo tu síce niekoľko stromov, ale miesta pod nimi boli zúfalo obsadené. Slnko sa s ľuďmi zahrávalo, a tak sa museli každú chvíľu posunúť, aby sa im podarilo pred jeho lúčmi skryť a užívať si chladivý tieň. Lákalo ma aj plážové ihrisko a veľmi som si chcela zahrať volejbal. Volejbal je moja srdcová záležitosť. Bez lopty by to však išlo len veľmi ťažko, a tak mi ostávalo len dúfať, že sa objaví niekto s loptou. Moje želanie bolo čoskoro vypočuté, lebo po chvíli sa prišla zahrať mladá rodinka a – čuduj sa svete – mali aj loptu. Súhlasili, že sa s nimi môžem zahrať aj ja. Mali sme niekoľkých divákov, medzi nimi bola aj moja kamarátka, ktorá ma hlasno povzbudzovala. Našli sme si tiež pár priateľov a vymenili si kontakty, čo sa nám skoro stalo osudným... Ale o tom niekedy nabudúce.

Celý deň ubehol ako voda. Vracali sme sa domov opálení a príjemne unavení. Ja som si, na rozdiel od ostatných, odniesla aj niečo navyše. Bol to úpal, vďaka ktorému som strávila celú nasledujúcu noc napojená na infúzie v nemocnici. Ani táto nepríjemnosť mi však nepokazila príjemné spomienky na úžasný výlet s mojou najlepšou kamarátkou.

B. Ondrišková, 9. roč.

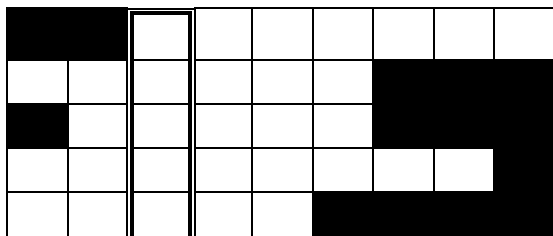
Marec – mesiac knihy

Marec je dlhé roky venovaný knihám. Aj v našej škole sme v tomto mesiaci mali viacero aktivít. Zorganizovali sme Deň neprečítaných kníh a anketu, v ktorej sme chceli zistiť, ktoré knihy sú momentálne obľúbené medzi našimi žiakmi. Prinášame vám rebríček desiatich kníh, ktoré sa objavili najčastejšie:

1. Joanne Rowlingová - Harry Potter
2. Dobšinského rozprávky
3. Štefan Moravčík - Povesti o slovenských hradoch
4. Ivona Březinová - Začarovaná trieda
5. Rozprávky o vílach
6. Violetta – Rozpoltené srdce
7. Roald Dahl - Charlie a továrň na čokoládu
8. Christiane Gohl - Šťastie pre koňa
9. Josef Čapek - Rozprávky o psíčkovi a mačičke
10. Krížovky pre každého

Odmenu za zapojenie do ankety dostanú:
S. Škubáková, L. Litvíková, L. Žilincárová, 5. roč.

Tajnička

- samostatný prehovor
- rozhovor medzi dvoma a viac osobami
- neveršovaná literárna tvorba
- krásna literatúra - ... literatúra
- odovzdáva vecnú informáciu - ... literatúra

T. Kožienka, 6. roč.

Rozhovor s mojím otcom

- **Je ťažké robiť pracovníka IT?**
- Nie, keď vás to baví.
- **Čo robí pracovník IT?**
- Tá najhlavnejšia časť je, že pomáha ostatným kolegom, ktorí sa v počítačoch až tak nevyznajú.
- **IT pracovníci programujú?**
- Väčšina IT pracovníkov neprogramuje. IT pracovníci robia podporu už existujúcim programom.
- **Aký bol váš najväčší poplach, že ste museli niečo opravovať?**
- Najväčší poplach za moju kariéru bol počas veľkých zosuvov pôdy pri Poprade v roku 2010. Vtedy sa pretrhli na viacerých miestach optické káble a viac ako

Rozhovor s ...

O knižke

Na polici leží,
s ňou čas rýchlo beží.
Prenesie nás do rozprávky,
kde nie sú žiadne známky.
Š. Jandačka, 4. roč.

Marec

Bol raz jeden chlapec,
ktorý mal rád marec.
Marec – mesiac kníh,
zaľúbil sa do nich.
M. Minarčík, 4. roč.

100 000 ľudí nemalo internet, nefungovali mobilné telefóny, banky, pošty a veľa ďalších firiem.
S. Šamaj, 4. roč.

- **Čo sa ti najviac páči na tvojej práci?**

- Najviac sa mi páči, že pracujem v prírode a nie som v kancelárii.

- **Čo je náplňou tvojej práce?**

- Mojou náplňou je kosiť a udržiavať trávniky, vysádzať okrasné dreviny a nakupovať rôznych záhradníckych tovar.

- **Robíš to sám alebo máš pomocníkov?**

- Nerobím to sám, mám na to svojich zamestnancov a brigádnikov.

- **Používaš pri práci aj techniku?**

- Áno, používam traktor, kosačky, rotavátor, vertikulátor, rôzne kliešte, nožnice, plotostrihy...

- **Aká je tvoja pracovná doba?**

- Moja pracovná doba veľmi závisí od počasia. Keď je dobré počasie, robíme aj dlho do večera, tiež soboty, nedele.

- **Ďakujem za rozhovor.**

M. Mínarčík, 4. roč.

Rozhovor s mojou mamou

- **Čím si chcela byť, keď si bola malá?**

- Chcela som byť záhradníčkou.

- **Prečo si chcela stať záhradníčkou?**

- Vo Svederníku bolo záhradníctvo s veľkými skleníkmi, kde moja krsťná mama pestovala kvety.

- **Chodila si tam často?**

- Áno. Pamätám si to doteraz.

- **Máš rada kvety aj teraz?**

- Veľmi. Aj keď som sa záhradníčkou nestala, venujem sa záhradníctvu vo svojom voľnom čase.

- **Mami, ďakujem ti za rozhovor.**

T. Michtalík, 4. roč.

- **Koľko rokov si sa venovala hre na klavír?**

- Na klavír som chodila od 1. triedy do ZUŠ, ktorú som navštevovala 11 rokov.

- **Kto chcel, aby si tam chodila?**

- Chceli to rodičia, najprv zapísali sestru a potom aj mňa.

- **Ako často si cvičila na klavíri?**

- Skoro každý deň. Veľakrát som so sestrou hrala aj tzv. štvorročky, neskôr aj skladby pre 2 klavíry naraz.

A. Podhorský, 4. roč.

Rozhovor s kamarátkou

- **Gabika, ako bolo včera na výlete?**

- Bolo super, spoznávali sme lepšie rastliny a živočíchy.

- **Aká rastlina ťa najviac zaujala?**

- Zaujal ma žltý kvietok s menom záružlie močiarné, ktoré by som chcela pridať do jazierka u babky.

- **Odkiaľ si sa dozvedela o tejto rastlinke?**

- Rozprávala nám o nej pani učiteľka na výlete, lebo ona vie o rastlinách všetko.

- **Tešíš sa aj na budúci výlet?**

- Áno, veľmi sa teším, že opäť niečo nové spoznám.

V. Keblúšková, 4. roč.

✉ Píšeme listy

Milí Patrik!

Srdečne Ťa pozdravujem. Ako sa máš? Bol som v dinoparku. Veľmi sa mi tam páčilo. Niekedy Ťa tam zoberiem. Prajem Ti veľa úspechov v škole. Pozdrav Martinku a Igora.
Tvoj kamarát Jakub.

J. Jandačka, 2. roč.

Milá Timea!

Úvodom môjho listu Ťa srdečne pozdravujem. Rozhodla som sa Ťi napísať list, pretože ako vieš, som na dovolenke v Prahe a chcela som sa s Tebou podeliť o moje zážitky. Chodím na plaváreň so sestrou. Škoda, že si tu neni s nami. Dnes sme boli v najväčšej ZOO v Plzni. Bolo tam krásne. Teším sa domov, keď sa budeme spolu hrať.

S pozdravom Tvoja kamarátka Klaudia.

K. Reisingerová, 2. roč.

Milá babka!

Pozdravujem Ťa z dovolenky. Máme sa tu dobre. Dnes som sa naučil plávať. Mama pozvala na dnes večer aj susedov z vedľajšej izby. Veľmi sa teším. Pozdrav doma aj dedka.

Tvoj vnúčik Pat'ko.

P. Čerňan, 2. roč.

Milá babička!

Srdečne Ťa pozdravujem z tábora. Bývame na chate a je tu veľmi pekne. Sú tu sauny, vírivka a trampolíny. Často chodíme do lesa na vychádzky. Hrávame sa zaujímavé hry a večer mávame diskotéky. Prídeš k nám na návštevu, keď sa vrátim? Dám Ťi darček, čo som tu vyrobila. Už sa teším!

Tvoja vnučka Anička.

A. Hollánová, 2. roč.

Milá babka!

Srdečne Ťa pozdravujem. Mám sa dobre, v škole sa mi darí. Mám nové kamarátky a dobrú pani učiteľku. Ďakujem za balík, čo ste mi poslali. Ako sa máte? Už sa teším, keď prídem na víkend k Vám. Želám Vám veľa zdravia.

S pozdravom Vaša vnučka Majka.

M. Kolaříková, 2. roč.

Aboj Mat'o!

Srdečne Ťa pozdravujem. Chcem Ťi napísať, čo som dnes zažil. Bol som v lese na prechádzke. Videl som srnky. Trochu ma vyľakali, ale rýchlo utiekli. Budem rád, ak mi aj ty napíšeš list alebo prídeš ku mne na prázdniny.

Tvoj kamarát Jurko.

J. Hrtánek, 2. roč.

Milý Branko!

Na začiatku môjho listu Ťa pozdravujem. Chcem Ťi napísať ako dobre sa mám v tábore. Chodíme na výlety, kúpeme sa v rieke a večer spievame pri vatre. O rok sem musíš ísť so mnou. Pozdravuj všetkých doma.

Tvoj kamarát Danko.

D. Masaryk, 2. roč.

Milý Jurko!

Ďakujem Ťi veľmi pekne za to, že aj keď si odo mňa starší, vždy si nájdeš čas, aby si sa so mnou porozprával, zahral, zasmial, ale aj pomohol, keď treba.

Tvoj kamarát Peter.

P. Maslovský, 2. roč.

Milý Šaňo a Marika!

Srdečne Vás pozdravujem! Mám nové korčule. Chodím hrať hokej. Budeme mať bábätko, veľmi sa naň všetci tešíme. Želám Vám šťastnú cestu zo Švédska k nám. Pozdravujem Vás a teším sa, keď Vás zas uvidím.

S pozdravom ostáva Váš Branko.

B. Balala, 2. roč.

Ahoj Sebastián!

Srdečne Ťa pozdravujem z dovolenky. Ďakujem, že sa mi staráš o škrečka. Pôjdeš aj ty na dovolenku? Pri chate je veľký bazén, v ktorom sa každý deň kúpem. Keď sa vrátim, pozývam Ťa k nám domov. Pozdravuj aj Mareka.

Tvoj kamarát Filip.

F. Litvák, 2. roč.

Zoznam sponzorov - školský ples 2014

Rodiny:	Firmy:	Pán/Pani
Lazarová	Pasameter	Žilinčár Jozef
Kaplíková	Obecný úrad Kotešová	Hrmel František
Čviriková	Vedenie školy	Mozolík Peter
Kurkinová	Rodičovské združenie	Chorvátová Janka
Dubovská	Finso	Klandúchová
Beniačová	Prolog –Kučerová	Papšo Peter
Minarčíková	M - Promex	Horvát
	Kroasan	Baltová Emília
	Pizzeria Baba	Uherek Jozef
		Mihok Daniel

Deň neprečítaných kníh

Zo žiakov učiteľa

